

[Knut Lind]

Jeg ser, at ministeren ikke har lavet noget ændringsforslag. Jeg har tidligere gjort opmærksom på, at der måske burde være tale om, at man under formildende omstændigheder kunne undgå hæftestraf, idet hæftestraf jo kun går ned til et vist antal dage. Jeg nævnedes pølsemanden på Rådhuspladsen, og jeg nævnedes ham, der kørte med sin plæneklipper ude ved grøftekannten, med en promise på over 2. De bliver begge to dømt og kommer ind at sidde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 98 stemmer mod 49; 4 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Forespørgsel til finansministeren:

Forespørgsel af Ellemann-Jensen (V) og Poul Schlüter (KF) m. fl.:

»Hvorledes vurderer regeringen udviklingen i det offentliges udgifter og indtægter med speciel henvisning til de seneste vurderinger af socialindkomstens økonomiske konsekvenser for stat og kommuner, den manglende opfyldelse af øvrige sparemål i stat og kommuner og fremkomsten af nye udgiftsposter?«

(Forespørgsel nr. 31. Anmeldt 10/4 81. Fremme af forespørgslen vedtaget 24/4 81).

Formanden:

Taletiden er den sædvanlige, 15 minutter i første omgang for ordførere og 5 minutter i anden omgang.

Jeg skal for en ordens skyld gøre opmærksom på, at det ikke er hensigten – i hvert tilfælde ikke i dette øjeblik – at holde pause, og at eventuelle afstemninger vil blive foretaget ved debattens afslutning engang i løbet af eftermiddagen.

Begrundelse

Ellemann-Jensen (V):

Det er, som om respekten for tal er ved at være aftagende. En masse mennesker er blevet hårdhudede og påvirkes ikke længere af den voldsomme størrelsesorden, som vores økonomiske problemer antager. Det er formentlig i denne uge, i store bededags-ugen, at Danmarks gæld til udlandet passerer grænsen 100 mia kr. Regeringen og dens støttepartier synes at tage det med knusende ro. Det var også her i store bededags-ugen, vi omsider fik bekræftet fra regeringen, at underskuddet på statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget i år ventes at snige sig op i nærheden af de 30 mia kr., og at statens bruttokasseunderskud ventes at nærme sig de 60 mia kr. Det tager man tilsyneladende også forholdsvis roligt.

I en årrække har man talt om, at der er to store balanceproblemer i dansk økonomi, nemlig arbejdsløsheden og betalingsbalancen. Men med den udvikling, vi nu er kommet ind i i det sidste års tid i den offentlige sektor, må vi i dag også tale om et tredje balanceproblem, som skal nævnes på linje med de to andre. Det drejer sig om underskuddet på statsfinanserne. Dette underskud har nu nået en sådan størrelse, at det udgør en selvstændig trussel mod dansk økonomi.

Da venstre og det konservative folkeparti lige før påske rettede den forespørgsel til regeringen, som nu skal behandles, lød det officielle skøn over årets statslige drifts- og anlægsunderskud stadig væk på lidt over 20 mia kr., men i løbet af årets første måneder havde det vist sig, at underskuddet måned for måned var væsentlig større, end det var forudset i finansloven. Årsagerne hertil var indlysende. En række af de besparelser, som regeringen havde påtaget sig at gennemføre, var ikke blevet til noget. Der var socialministerens regnefejl ved socialindkomsten, som snød både stat og kommuner for betydelige besparelser, der var svigtende opfyldelse af andre sparemål, og der var fremkomsten af nye udgiftsposter. Nogle nye udgifter skyldtes, at ledigheden voksede stærkere end ventet, andre skyldtes nye initiativer eller dårlig styring fra regeringen. På den anden side af regnskabet, ja, dér så vi, hvordan skatter og afgifter tilsyneladende ikke gav det forventede provenu.